Yazar: Ramazan YILMAZ

Ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanmak

         Ayetleri bilinçli kullanmanýn ilk basamaðý kiþinin, söyleyip yazdýðý ayetleri her halükârda öncelikle kendi nefsinde yaþamasý, daha sonra baþkalarýna anlatmasýdýr. Risalet önderleri ve onlarýn izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esaslarý kendileri kabul edip yaþamadan insanlara Tevhid dersi vermeye kalkýþmamýþlardýr.

         Günümüzde baþkalarýna Tevhid dersi veren bazý kimseler, söyledikleri Tevhidi esaslarýn kendilerinden ne istediðini düþünmeden slogandan öteye gitmeyen ifadelerle Tevhidi esaslarla ilgili ayetleri kullanmaktadýrlar. Kur’an bunlarý þöyle tarif etmektedir.

         “Ve Kur’an’ý, insanlara okuman için bölümlere ayýrdýk; kalýcý olmasý için onu indirdikçe indirdik. De ki: ‘Ona iman edin yahut iman etmeyin; þüphesiz, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduðu zaman çeneleri üzerine secdeye kapanýrlar.’ Ve derler ki: ‘Rabb’imiz yücedir, gerçekten Rabb’imizin vaadi gerçekleþmiþ oldu.’ Ve aðlayarak çeneleri üzerine kapanýrlar ve onlarýn derin saygýsýný artýrýr.” (Ýsra, 106-109)

         “Ýþte bunlar, Allah’ýn kendilerine nimet verdiði nebilerden, Âdem ve Nuh ile beraber (gemide) taþýdýklarýmýz soyundan, Ýbrahim ve Ýsrail (Yakup) soyundan, hidayet verdiðimiz ve seçtiðimiz kimselerdendir. Onlara, Rahman’ýn ayetleri okunduðu zaman aðlayarak secdeye kapanýrlardý. Nihayet ardýndan onlardan sonra yerlerine gelenler, salatý zayi ettiler, þehvetlerine tabi oldular; bu yüzden onlar, yakýnda azgýnlýklarýnýn karþýlýðýný alacaklardýr. (Meryem, 58-59)

         Bu buyruklar gereði ayetleri, bilinçli ve yerli yerince kullanma konusunda

Rab’lerine gerçekten iman edenler oldukça duyarlý ve hassas olmalýdýrlar. Yüce Allah (cc) bu konuda iman edenleri birçok ayette, olur olmaz þekilde ayetleri kullanmamalarý konusunda uyarmaktadýr.

         Vahyi esaslarý, hayatýnýn merkezine almayanlarýn, vahiyle insanlara öðüt vermesinin ne denli ikiyüzlülük olduðunu bildiren yüce Allah (cc), aksine hareketin Kendi yanýnda büyük bir gazap ve nefret olduðunu bildirmektedir.

         “Ey iman edenler, niçin yapmayacaðýnýz þeyi söylüyorsunuz; yapmayacaðýnýz þeyi söylemek, elbette Allah katýnda büyük bir nefrettir!” (Saf, 2-3)

         Baþkalarýna Tevhid dersleri verip yaþadýklarý hayatý, çevrelerinde cereyan eden olay ve olgularý, Tevhidi ilkeler doðrultusunda deðerlendirmeyenler, ancak kendilerini aldatýyorlar da farkýnda deðiller. Bu ayetlerle yapýlan uyarýnýn hemen akabindeki ayette Mü’minlerin kenetleþmelerinden, Allah yolunda mücadele etmelerinden, savaþmalarýndan söz edilmektedir.

         Oturduklarý yerden gizlenmiþ bir halde Kur’an’daki ayetlerin, nerede nasýl kullanýldýðýný bilmeden, karþý olduklarý kiþilere adeta bir silah gibi kullananlar, elbette Saf suresi 2 ve 3. ayetlerin kapsamýna girmektedirler.

         Ayetler, -týpký rasuller gibi- bildirilen þartlar hasýl olduðunda uygulanýr

         Ayetlerin tümü, belli þartlarý içerisinde barýndýrmaktadýr, bu þartlar hasýl olduðunda ayetler doðal olarak kullanýlýr. Örneðin had cezalarýnýn uygulanmasý, savaþ hukuku ve benzeri konulardaki ayetler, ancak Ýslâm Devleti’nin uygulayacaðý hükümlerdir.

         Þartlarý hasýl olmadan ayetleri baþkalarýna söyleyip onu bir tehdit aracý olarak kullanmak, kiþiye Rabb’i indinde büyük bir sorumluluk yükler. Ýslâm Devleti’nin, devlet olarak uygulayacaðý hüküm içerikli bazý ayetleri alýp sokak serserileri edasýyla saða sola tehditkâr bir tavýrla yazanlar,

Rab’lerine hesaplarýný veremeyeceklerdir. Günümüzde bazý kiþilerce kullanýlan ayetlerden birkaç örnek.

          “Þüphesiz Allah ve Rasulü’yle savaþan ve yeryüzünde fesat çýkarmaya çalýþan kimselerin cezasý, öldürülmeleri yahut asýlmalarý yahut ellerinin ve ayaklarýnýn çaprazlama kesilmesi yahut o yerden sürülmeleridir. Bu, onlar için dünyada bir aþaðýlama ve ahirette onlar için büyük bir azap vardýr.” (Maide, 33)

         Bu ve benzeri ayetleri öne çýkararak kullananlar, asýl itibarý ile ayetleri kullanarak kendi hevalarýný tatmin etmeye çalýþmaktadýrlar. Bunlar, Ýslâm Devleti’nin tasarrufunda olan harp esirleri konusunda kiþilerin ileri geri konuþmaktadýrlar. Bunlara bir örnek verilirse, cariye ve kölelik konusu, geçmiþ toplumlarda bir harp kuralý idi, Ýslâm, bu adeti kaldýrmýþ ilahi bir nizam olarak tüm toplumlara örnek olmuþtur.

         Maide, 33 ve benzeri ayetler birkaç yönlü düþünüldüðünde zaten konunun þahsî bir tespit olamayacaðýný ortaya koymaktadýr. Bu tür ayetleri kendilerine kalkan yapýp bunlarla saða sola saldýranlar, öncelikle ayetlerin içeriklerini düþünmelidirler. Örneðin Maide, 33. ayeti.

         - Ayette belirtilen Allah ve Rasulü'ne karþý bu savaþ fiili mi, söylem mi, fikri mi?

         - Yeryüzünde kurulu düzenden kasýt, herhangi bir devlet düzeni mi, Ýslâmi bir devlet düzeni mi -ki ayette kastedilen Ýslâmi bir devlet düzenidir- o hâlde bu ayetin Ýslâmi devlet düzeni kurulmadan kullanýlmasý kiþiyi nasýl bir sorumluluk altýna soktuðu düþünülmelidir.

         - Ýslâmi Devlet olmadan kiþilerle ilgili ceza nasýl uygulanacaktýr ki, baþka ayetlerde cezalarýn infazýnýn insanlarýn þahit olacaklarý açýk bir yerde yapýlmasý emrediliyor.

         - Kiþinin,

suçlu olup olmadýðýný kim tespit edip hüküm verecek ki, ayetteki cezalarýn hangisine çarpýlacaðýný belirlesin, sürgüne kim kimi nereden sürecek!

         - Ahzab, 21. ve Rasul (as)'a itaat ayetlerini, keyiflerince kullananlar için ne ifade ediyor, yüce Allah’ýn, rasulleri örnek vermesindeki hikmet net anlaþýlmalýdýr.

         Diðer yandan Tevbe suresinde müþriklerle ilgili ayetlerin uygulanmasý nasýl ve kimin tarafýndan yapýlacaktýr. Maide, 33. ayetini olur olmaz kullananlar, Tevbe süresi, giriþ ayetlerinin gereðini nasýl yapacaklar. Rabb’imiz bu konuda kiþileri ölçülü olmaya davet ediyor.

        “Ýþte siz öylesiniz; sizin bilginiz olan þey hakkýnda tartýþtýnýz; fakat bilginiz olmayan þey hakkýnda neden tartýþýyorsunuz! Allah bilir, siz bilmezsiniz.” (Al-i Ýmran, 66)

         O halde kiþiler, aðýzlarýna geldiði gibi konuþmamalý, söyledikleri ayetlerin kendilerini Rab’leri indinde sorumluluk altýna soktuðunu bilmelidirler. Aksi halde yüce Allah’ýn, insanlarý Kitaptan sorgulayýp Rasul (as)’ý þahit gösterdiðinde kendilerini savunamayacaklardýr.

         Diðer bir istismar konusu da cariye ve kölelik konusudur; bazý kimseler, Ýslâm’ý ve Ýslâm’ýn harp hukukunu bilmeden saðda solda cariye ve kölelik konusunu adeta zorla Ýslâm’ýn bir rüknü imiþ gibi anlatmaktadýrlar. Ýslâm, insan onurunu rencide eden ve o dönemde genel geçer bir harp kuralý olan kölelik ve cariyeliði kaldýrmýþ, savaþ esirleri ifadesini kullanmýþtýr.

         “Bir Nebi’ye, yeryüzünde güçleninceye kadar, onun esirlerinin olmasý mümkün deðildir; siz, dünyada geniþlik istiyorsunuz, Allah ise ahireti istiyor. Allah üstündür, hakimdir.” (Enfal, 67)

         Ýslâm, esirlere eza cefa etmeyi deðil iyilikle muameleyi öngörür ve esirlere iyi davrananlarý över.

         “Onlar, o sevdikleri yemeði yoksula, yetime ve esire yedirirler.” (Ýnsan, 8)

         Bir devlet nizamýnýn uygulayacaðý ayetleri, külhanbeyi bir eda ile insanlara karþý bir tehdit olarak yazanlar, -bunu hangi gaye ile yaparsa yapsýnlar- Kur’ani esaslara ve Ýslâm’a büyük bir zarar vermektedirler. Hiçbir Rasul, devlet nizamý haline gelmeden insanlarý asýp kesmekle tehdit etmemiþ, onlarý yalnýzca yüce Allah’ýn azabý ile korkutmuþ insanlarý yüce Allah’ýn rahmet sýfatýna davet etmiþlerdir.

         “Âlemler için rahmetten baþka (bir sebeple) seni göndermedik.” (Enbiya, 107)

         Yüce Allah (cc), rahmetini öncelemiþ ve rasullerini rahmet elçileri olarak göndermiþtir. Bu nedenle tüm rasuller, insanlarý öncelikle yüce Allah’ýn rahmetine davet etmiþlerdir.

         Ayetlerin asýl anlamlarýný bilmeden kullanmak Kur’an’a, Ýslâm’a zarar vermektir

         Ayetleri, olur olmaz þekilde rastgele kullanmak, her þeyden önce Ýslâmi esaslara zarar vermek, Ýslâm’ýn anlaþýlmasýný zorlaþtýrmaktýr ki bu, yüce Allah (cc) indinde kiþiye büyük bir sorumluluk yükler.

         Ýkincisi, ister bilinçli, ister bilinçsiz yapýlsýn, Kur'an'ýn, insanlar tarafýndan anlaþýlmasýna engel olmaktýr ki, bunu yapan kimsenin durumu, Mekke müþriklerinin Kur’an’ýn önünde gürültü koparmalarýndan farksýzdýr.

         Üçüncüsü, Rasul’ün örnekliðini veren ayetlerin görmezden gelinmesine ve onlara sýrt dönülmesine neden olur ki, gerçekten iman eden, her aklý baþýnda olan kiþi, bunun ne demek olduðunu iyi bilir.

         “Kim, kendisine hidayet açýklandýktan sonra Rasul’e karþý gelir

ve Mü’minlerin yolundan baþkasýna uyarsa, onu döndüðü yola yöneltiriz ve cehenneme sokarýz; ne kötü bir dönüþtür!” (Nisa, 115)

         Dördüncüsü, ayetleri olur olmaz kullananlar, bilgisizce hareket ettiklerinden þeytana uymuþlardýr.

         “Ýnsanlardan kimi, Allah hakkýnda ilmi olmaksýzýn tartýþýr ve her azgýn þeytana tabi olur.” (Hac, 3)

         Yüce Allah (cc), Kendisi hakkýnda bilgisizce konuþmanýn þeytandan olduðunu, bilgisizce konuþanlarýn, þeytana tabi olduklarýný bildirmiþ, Mü’minleri bundan sakýndýrmýþtýr.

         Mü’minler, söyleyip yaptýklarýndan Rab’leri indinde hesaba çekileceklerine iman eden, her söz ve fiillerinden sorumlu olduklarý bilincinde olan, bu nedenle de söz ve fiillerini, iman ettikleri Kur’ani hükümlere göre ifade edip yapan kimselerdir.

         Mü’minler, hesap gününde Kur’an’dan hesaba çekildiklerinde yalancý duruma düþmemek için söyleyip yaptýklarýný Kur’ani hükümlere göre yapmalý, yazdýklarý ayetlerin anlamýný ve kullanýlmasý gereken yeri bilerek yerli yerince kullanmalýdýrlar.

        Ayetlerin asýl manalarýný bilmeden söylemek, kelimelerin yerlerini deðiþtirmek gibidir

         Yüce Allah (cc) iman edenlerden, söyleyip yaptýklarý konusunda delil isterken bu, kullanýlan ayetlerin mutlaka asýl anlamlarýna uygun kullanýlmasý içindir. Bir ayeti, -ne anlama geldiði bilinmeden- olur olmaz bir konu için kullanmak delile dayalý konuþmak deðil tam aksine kiþiye, büyük bir sorumluluk yükleyecektir. Çünkü böyle bir tavýr, kelimeleri yerlerinden kaydýrarak ayetlerin anlamlarýný yanlýþ kullanmak gibi suçtur.

         “Sözlerini bozmalarý sebebiyle onlarý lanetledik ve

kalplerini katý yaptýk; Kelimeleri, tahrif edip yazdýlar, kendisiyle öðüt verilen þeyden pay almadýlar ve unuttular. Onlardan pek azý hariç, onlarýn hainliklerine daima muttali olursun, sen aldýrýþ etme; bu yüzden onlardan vazgeç ve yüzçevir, þüphesiz Allah, güzel davrananlarý sever.” (Maide, 13)

         Bir konuda yapýlan bir iþ ya da söylenen bir sözü Kur’ani bir delile dayandýrma adýna ya da ayetin arka planýný bilmeden konu ile pek ilgisi bulunmayan bir ayeti kullanman yahut bir konu üzerinde fikir yürüten ya da baþkalarýna cevap vermek için kelimelerin yerlerini deðiþtirenler, hem kendilerine, hem de ayeti gösterdikleri kiþilere kötülük yapmaktadýrlar. Çünkü verilen ayet, yanlýþ bir anlamda kullanýldýðýndan doðal olarak kiþi ya da kiþileri yanlýþ sonuçlara götürecektir. Yüce Allah (cc) ayetleri, arzularýna göre kullananlardan örnek vermiþ, iman edenleri bundan sakýndýrmýþtýr.

         “Ey Rasul, onlardan, küfürde yarýþ eden kimseler seni üzmesin; onlarýn kalpleri inanmamýþ iken aðýzlarýyla ‘inandýk’ derler ve Yahudi kimselerden yalana kulak verenler, sana gelmemiþ olan bir kavme kulak veriler. Kelimeleri, yazýldýktan sonra tahrif ederler; derler ki, ‘Eðer size bu verilirse onu alýn, o verilmezse sakýnýn!’ ve kimi Allah imtihan etmek isterse, artýk onun için Allah’tan bir þeye malik olamazsýn. Ýþte onlar, o kimselerdir ki Allah, kalplerini gerçekten temizlemek istememiþtir. Onlar için dünyada rezillik vardýr ve onlar için ahirette de büyük bir azap vardýr.” (Maide, 41)

        Yüce Allah (cc), herhangi bir konuda olsun, Kendi hakkýnda ya da dini bir konuda olsun, bilgisizce konuþulmamasýný bildirmiþ herkesin ancak bildiði konuda konuþmasýný istemiþtir.

         “Ýnsanlardan kimi, Allah hakkýnda, bilgisizce, bir rehberi ve aydýnlatýcý bir kitabý olmadan tartýþýr.” (Hac, 8)

         Yüce Allah (cc) ya da O’nun dini hakkýnda hiçbir delile dayanmadan ayetlerin asýl anlamlarýný bilmeden konuþmak, insaný saðdan yanaþarak saptýrmak isteyen azgýn þeytana tabi kýlar. Þeytana tabi olanlarýn ise piþmanlýðýn fayda vermediði o hesap

gününde yeri, acýklý bir azabý tatmak üzere ancak cehennemdir.

         “Bugün ayrýlýn ey günahkârlar! Ey Âdemoðullarý, size ahit vermedim mi þeytana itaat etmeyin diye; þüphesiz o, sizin için apaçýk bir düþmandýr.” (Yasin, 59-60)

         Ayetler, týpký ilaç gibidirler

         Ayetler, týpký ilaçlar gibidir; ilaçlar yanlýþ kullanýldýðýnda insanlara nasýl ki bir fayda saðlamýyor ve tam aksine daha kötü fiziksel ve ruhsal hastalýklara neden oluyorsa, ayný þekilde ayetler de yanlýþ kullanýldýðýnda insaný, Rabb’ine karþý sorumluluk altýna sokmakta, onun þirk ve küfre girmesine neden olmaktadýr.

         Hangi niyetle olursa olsun, ayetlerin arka planýný ve vermek istediði mesajý anlamadan herhangi bir konu ya da durum için kullanmak bilinçli ya da bilinçsiz yüce Allah’ýn üzerine iftira atmaktýr. Çünkü yüce Allah’ýn o ayet ya da ayetlerle öyle murat ettiðini iddia etmektir ki bu, çok büyük bir sorumluluktur.

         “Allah'a yalan uyduran kimseden daha zalim kimdir! Ýþte onlar, Rab’lerine arz edilirler, þahitler derler ki: ‘Ýþte bunlar, Rab’lerine karþý yalan söyleyen kimselerdir.’ Ýyi bilin ki Allah'ýn laneti zalimlerin üzerinedir.” (Hud, 18)

         Ayetlerin, asýl anlamlarýndan farklý olarak kullanýlmasýna ve þeytana tabi olunmasýna bir örnek, kiþilerin yüce Allah’ýn rahmet sahibi oluþunu bildiren ayetleri yanlýþ kullanmalarýdýr. Yüce Allah (cc), kullarýna karþý elbette rahmet sahibi ve onlara merhamet edicidir. O, hangi konu ve durumda kullarýna merhamet edeceðini çok açýk bir þekilde bildirmiþtir.

         Yüce Allah’ýn rahmet sýfatýný, O’nun bildirdiði amacýn dýþýnda hevalarýna göre kullananlar, O’nun rahmetine deðil gazabýna uðrayacaklar, cennet mükâfatýna deðil cehennem azabýna gideceklerdir.

         “De ki: ‘Ey nefislerine karþý aþýrý giden kullarým, Allah’ýn rahmetinden umut kesmeyin, muhakkak ki Allah, bütün günahlarý baðýþlar; þüphesiz O, baðýþlayan, merhamet edendir. Rabb’inize dönün, O’na teslim olun, size azap gelmeden önce, sonra size yardým edilmez. Rabb’inizden size indirilenin en güzeline uyun; ansýzýn ve hiç farkýna varmadan azap size gelmeden önce.” (Zümer, 53-55)

         Yüce Allah (cc), kullarýna merhamet etmeyi ancak onlarýn, günahlarýndan vazgeçip tevbe etmeleri, Kur’ani esaslar doðrultusunda bir yaþantý içerisine girmeleri þartýna baðlamýþ, ancak bu durumda tevbe edenin bütün günahlarýný baðýþlayacaðýný bildirmiþtir.

         “Kim tevbe eder ve salih amel iþlerse, iþte gerçekten o, Allah’a tevbe etmiþ, tevbesi kabul edilmiþtir.” (Furkan, 71)

         Kendilerine Hak ulaþtýðý anda tevbe etmeyip tevbe etmeyi sonraya býrakanlar, tevbe etmemiþ kimseler olarak kâfirler gibi olacaklardýr.

         “Kötülükler yapýp kendilerine ölüm geldiðinde nihayet: ‘Ben, gerçekten þimdi tevbe ettim’ diyenlerin ve kâfir olarak ölenlerin tevbeleri geçerli deðildir, iþte onlar için acý bir azap hazýrlamýþýzdýr!” (Nisa, 18)

         Yüce Allah’ýn, kullarýna hangi durumlarda merhamet edeceðini bilmeden O’nun rahmet sýfatýný olur olmaz kullananlar, þeytana tabi olmuþ kimseler olarak acýklý azabý tadacaklardýr. Bu, hangi konuda olursa olsun, ayetleri asýl anlamlarý dýþýnda kullanan herkes için geçerlidir.

         Yüce Allah’ýn affetmesi, kulun tevbe etmesine baðlýdýr

         Yüce Allah (cc), kullarýna karþý af ve maðfiretinin hangi durumlarda sözkonusu olacaðýný, ancak buna göre hareket edilmesi halinde kullarýný baðýþlayacaðýný bildirmiþ, bu bildirilenler dýþýnda Kendisinin rahmetini istismar aracý olarak kullananlarý uyarmýþ, bunun

þeytandan olduðunu apaçýk bir þekilde haber vermiþtir.

         “Ey insanlar, muhakkak ki Allah’ýn vaadi gerçektir; o halde sakýn dünya hayatý sizi aldatmasýn ve o aldatýcý, sizi Allah ile aldatmasýn.” (Fatýr, 5)

         Birçok kiþi, zulme uðrayan, bazý sorunlarla karþýlaþan insanlara, sabrý tavsiye eder, onlara zulmeden kiþileri baðýþlayýp affetmelerini tavsiye ederek o konu ile ilgili ayetleri okurlar. Oysa bu, doðru olmayan bir istektir. çünkü yüce Allah (cc), merhamet sahibi ve O’nun merhameti, gökleri ve yeri kapladýðý halde günah iþleyen kullarýný, ancak günah iþlemekten vazgeçerek kendilerini ýslah edip tevbe etmeleri halinde baðýþlayacaðýný bildirmiþtir.

         “Tevbe edenler, ýslah edenler ve Allah’a sýðýnanlar ve Allah için dinlerine ihlaslý olanlar müstesna, iþte onlar, Mü’minlerle beraberdirler; yakýnda Allah, Mü’minlere çok büyük bir mükâfat verecektir.” (Nisa, 146)

         Yüce Allah (cc), gökleri ve yeri kaplayan geniþ ve büyük rahmetine raðmen kullarýný affetmeyi, onlarýn tevbe etmeleri þartýna baðlamýþken Müslümanlarýn, kendilerine kötülük yapan kimseleri, onlar, özür dileyip kendilerini düzeltmeden affetmeleri elbette mümkün deðildir. Bu nedenle zulme uðrayan Müslümanlardan o kimseleri affetmeleri için bu konudaki ayetleri hatýrlatmalarý, ayetlerin mesajýný anlamamaktýr.

         Yüce Allah (cc), hem Kendisinin kullarýna karþý hangi durumlarda nasýl muamele edeceði, hem de gerek Tevhidi esaslarýn insanlara ulaþtýrýlmasýnda gerekse Müslümanlarýn, insanlara karþý tutum ve davranýþlarýnýn nasýl olmasý gerektiði konusunda ayetleri apaçýk bir þekilde bildirmiþ, rasullerinin hemen her konudaki davranýþlarýný örnek olarak vermiþtir.

         Rab’lerine gerçekten iman eden ve O’nu razý etmeye çalýþan kimseler, mutlak anlamda Rab’lerinin belirlediði esaslara ve bildirdiði Rasul örneklerine uygun hareket etmekle mükelleftirler. Aksi halde söyleyip yaptýklarý,

ayetleri asýl anlamlarýna göre kullanmadýklarý için kendi elleriyle kendilerini büyük bir sorumluluk altýna sokacaklar ve belki de hesaplarýný veremeyecek duruma düþeceklerdir ki bu, maazallah büyük bir hüsrandýr.

         Müslümanlar, kullandýklarý ayetlerin öncelikler kendilerinden ne istediðinin bilincinde ve ayetler doðrultusunda hareket etmeli, sonra ayetlerin belirlediði sýnýrlar içerisinde kalarak insanlara ulaþtýrmaya çalýþmalýdýrlar. Bu, Risalet tarihinde Risalet önderlerinin ve onlarýn izlerinde giden Tevhid erlerinin uyguladýklarý bir metottur. Onlarýn yolunda gidenler, ancak onlar gibi yapmakla Rab’lerinin rýzasýný kazanacaklar ve kurtuluþa ereceklerdir inþaAllah.

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

http://www.mucahede.com

Bu köþe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle&artid=274